

Populační

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

Já vám řeknu pane jednu věc,
já vám taky řeknu jednu věc,
Dříve byla dětí plná pec,
když na ní spaly.
Nemám snad pravdu?
no zda-li, no zda-li, no zda-li.

Jó, děti nejsou...

Já vám řeknu pane jinou věc,
já vám taky řeknu jinou věc,
dneska abych sám šel na kopec
a pouštěl draka.
Není to škoda?
A jaká, a jaká, a jaká!

Jó, děti nejsou...

Prosím vás, mějte nás,
do života vnesem' jas,
mějte nás zamlada,
zlepší se vám nálada.
Prosím vás, mějte je,
nakrmte je, chraňte je,
dejte jim přístřeší,
zlobí, ale potěší.

Já vám řeknu pane další věc,
já vám taky řeknu další věc,
dneska pleny neperou vůbec,
zahazují je.
Není to krásné?
Ó jé, ó jé, ó jé.

A děti nejsou...

Já vám řeknu mnohem lepší věc,
já vám řeknu ještě lepší věc,
z jedináčka někdy je sobec,
sápe se po všem.
Když děti, tak dvě,
no ovšem, no ovšem, no ovšem.

A děti nejsou...

Prosím vás, mějte nás,
do života vnesem' jas,
mějte nás zamlada,
zlepší se vám nálada.
Prosím vás, mějte je,
nakrmte je, chraňte je,
dejte jim přístřeší,
zlobí, ale potěší.

Já vám řeknu, děti,
já vám řeknu, děti,
já vám řeknu, děti,

to je věc!